

„Memento mori“

Emlékezz a halálra!

Kedves Testvérek! Igen örülök, hogy-ma este újból köztetek lehetek. Sok üdvözletet hoztam nektek a bulgár testvérektől.

Csupán egy verset olvasok fel, amelyet Mózes első könyvének 11. részében találunk megírva. A 32. verset.

Kedveseim! Ha van valami ebben a világban, ami félelmetes, ami ijesztő lehet számunkra, úgy igyekezzünk azt kikerülni, törekedjünk megakadályozni, nehogy az akadályozzon meg bennünket célunk elérésében. Mily sok akadály, mily sok nehézség van ebben az életben. Hányan vannak, akik a félt úton állanak meg. Miért van ez? Miért van a nagy küzdelem, miért a nagy tülekedés? Azért, mert az emberek kitűzött életcéljukat elakarják érni. Amde mivel hamis úton keresik, nem tudják elérni azt. Nézzük csak, mennyi fáradnak egyesek. Minő ádáz harcot folytatnak sokan csak azért, hogy valamit gyűjten tudjanak ebben az életben. Mennyit képesek tenni az anyagiakért. S mégis mi történik? Mikor jön a rettegett halál minden, minden itt marad. Szétfoszlik minden reménység s ők egy nagy kérdőjel előtt állanak. Mi lesz velem, hová kerülök? Szeretnének megegyezni a halállal. De erre nincs mód, nincsen lehetőség. Azonban az Úr Jézus Krisztusban egy nagy reménység, egy nagy vigasztaló bizonyosság van mindenki számára.

Kedves Barátom! Te tanult ember lehetsz. Talán templomba is jársz, sőt különböző ájtatossá-

got is végezhetsz; de engedd megkérdezni, vajjon mi a reménységed a halálozó órájára? Van-e erre a komoly, utolsó órára bizonyosságod?

Tudod-e hova mégysz? Mi fog veled történni? Öt évvel ezelőtt, amikor Jeruzsálemben jártam, megnéztem azt a helyet is, ahol az Úr Jézus Krisztus eltemetve volt. Egy térdeplő embert találtam ott, aki ilyen sírt.

Mellé térdeltem és megkérdeztem tőle, miért sír? «Azért, — felelte — mert teljesen vak vagyok és nem látom azt a sírt, ahol a Megváltó fektült.»

Kezemet vállaira tettem s vigasztaló szavakat mondtam neki. «Kedves Lélek! Ne bánkódj, ne sírj! Bár a drága Üdvözítő a Golgothán meghalt s e helyen fektült, de feltámadt és él a mennyben az Atya jobbján. Halljad Vére lemossa bűneidet és Benne üdvösségedet megnyered. Igaz, nem láthatod a helyet, ahol egykor fektült, de helyet adhat szívednek. Fogadd el testvérem és boldog leszel...»

Kedves Barátom! Most hozzád szólok, aki éppen jelen vagy és hallgatod e szavakat. Talán te is sokszor sírsz. Lehet, hogy te is szeretni, követni akarsz az Úr Jézus Krisztust. Emlékeztetlek arra, mikor Pál apostol Festus előtt volt, az ezt mondtotta Pálnak:

«Most eredi el, majd más alkalommal meghall-

ert

gatlak téged.»

De az a más alkalom nem következett be, mivel számára bezáródott az örökkévalóság ajtaja.

Kedves Barátom! A te részedre is itt van a kedvező alkalom, mert itt van a Megváltó. Mondjad hát ezt: «Uram jöjj és lakjál a szívemben!»

Egyszer Szófiában az Istenisztelet után egy cigány felemelte kezét s így kiáltott fel: «Testvérek imádkoztatok értem!» Sirva imádkozott: «Uram, bocsásd meg az én bűneimet!» Az Úr meghallgatta és be is töltötte Szent Lélekkel. Dicsőség Istennek! Majd bizonyosat tett s így szólt: «En már nem vagyok cigány, én már Isten gyermeke vagyok. Azok a cigányok, akik még nem az Úr Jézuséi.»

Kedves Lélek! Lehet, hogy holnap már késő lesz. Ma van a kellemes idő, ma van az üdvösség napja. Az Úr Jézus elfogad, boldoggá akar tenni. Jöjj Hozzá.

Ne tégy úgy, mint egy fiatalember, kinek bizonyosat tettem s ezt mondta:

«Nem tehetem, mert még fiatal vagyok.» S tudjátok mi történt? Néhány órával később telefonon a kórházba hívtak. Majd betegem találtam azt a fiatalembert. Autoszerencsétlenség történt vele. Letérdeltem a haldokló ágya mellé s így szóltam: «János, halod, az Úr Jézus hív!» Halkan susogta: «Már nem lehet, már késő van.» Tharé meghalt Háránban. Nem mehetett be az Igéret földjére. De te bemehetsz. Neked adatott alkalom, mód és lehetőség. Ha egyébkor nem, hát most.

Ragadd meg a mentő kezét! Add át magadat az Úr Jézusnak. Ő majd vezet, tanácsol, boldogít és végül az üdvözültek dicső országába visz, ahol örökké Vele leszel. Ámen.

Prédikálta aug. 20-án P. S. Renoff tv. Bulgáriából.

Megalázkodás

Prédikálta augusztus 19-én Petterson Pál tv.

Kedves Testvéreim! Igen örülök, hogy veletek lehetek az estén. Valószínűleg emlékeztek reám, néhány hónappal ezelőtt jártam nálatok. Aldom az Urat azért, hogy ismét hozzátok segített. Csak néhány napig lehetek itt, mert más helyekre kell mennem.

Amikor eltávoztam tőletek, üzeneteket, illetve üdvözlőket bíztatok reám. Ezt én át is adtam, mindenhol, ahol megfordultam. Most pedig hoztam üdvözlőket nektek. Jugoszláviából, Törökországból, Bulgáriából, Romániából, Angolországból, Svédországból, Németországból, Litvániából, Észt és Finnországból, valamint Danczingből. Elvittem tőletek az üdvözlőket mindenhova és hoztam is. Az itt felsorolt országokban élő pünkösdi atyafiak szintén krisztusi üdvözlőket küldik a Magyarországon élő Isten-gyermekeinek. Hallelujah! Megígérték, hogy úgy a gyülekezetek, mint az egyesek imádkozni fognak értetek. Hallelujah!

Dicsőítem az Urat azért, hogy mindenütt sok Isten-gyermekevel találkoztam!

Csak egy verset óhajtok felolvasni a Színírástól, még pedig János ev. 8. résznek 29. versét.

En már hosszabb idő óta gondolkodom az Úr Jézusnak ezen a kijelentésén. Ő megüresítette önmagát, hogy az Atya akaratát cselekedje.

Ezt kívánja tőlünk is. Nem elég az Isten akaratáról olvasni, vagy arról hallani, hanem meg is kell azt cselekedni.

Mi nagy áron vétettünk meg. Az Úr Jézus Krisztus Vérén és mégis Ő tanít arra, hogy cselekedjük az Atya akaratát. Kérdezhetné valaki: «De-

ELMÉLKEDÉS

Őszi vasárnapdelután volt. A hétköznapi sűrűkeségekből kibontakozva vágyakozó szívvel siettem az Isten házába. Utam egy csendes uccán vezetett át... Itt megragadta telkemet a múlt emlékezete. Még nem is oly régen volt tavasz... Madárállat, virágállat volt telve a lég... Lelkem boldog volt, amikor a rügyakadás mesteri alkotásait szemlélhettem s tavasi áramlat dús harmóniájában szállt énekem, imám, íjű vágyam. Lelkemben ott ragyogott a tavasz minden pompája és üzenete. Minden, minden ujjongó örömmel töltötte be szívemet. Vágy támadt bennem: a szenvedő emberiségnek átadni Isten üzenetét, szeretetét; vágy: odaborulni az Igazság lábái elé, ahol megnyugodhatunk s nem kell éreznünk e világ szeretetlenségét.

Elmerengtem: Ma este vajon hány bűnös ember hallja meg Isten üzenetét? Az üdvüzenetet, az örömuzenetet... Amikor sárga leveleket látam hullani, eszembe jutott az emúlús fája, rideg üzenete. Ez belemarkolt szívembe:

Miért kell elhervadni a virágnak?

Miért kell lehullani a fák leveleinek? S miért kell a szép tavasznak megcsenmisülni? Valahonnan válasz érkezik és megpendíti telkem húrjait: Isten az, aki terem. Uj virágok nyílnak kezei alatt. Ott gyögyulunk meg teljesen...

A prédikátor ugyanerről a megújulásról beszélt. Isten mindenkit elfogad. Jézus seibeiben a bűnbánók meggyógyulnak. Vére a legnagyobb bűnököt is lemossa. Megtisztulni magunkról képtelenek vagyunk. Csak Ő képes ezt megtenni...

A keresz még áll a Golgotán. Rajta a legnagyobb Szenvedő... Vár téged, hogy meggyógyítsd és megtisztítsd...

Oh jöjjetek azért mindnyájan ti közelben s távolban való. Hullassuk könnyeinket, zengjünk háladalt a kereszta tövében:

Óh Golgota kínok tere,
Hol Megváltóm elvérezett!
Óh Golgota, öröm helye,
Hol az üdvöm jorrása lett.

H. J. Budapest,

hát miért cselekedjük Istennek akaratát? Azért, mert ha mi odaadtuk magunkat Neki, akkor a mi életünknek olyannak kell lenni, aminőt az Atya kíván tőlünk. Gyakran kell megkérdeznünk magunktól: «Vajjon Istennek akarat-e az amit cselekszem, vagy nem?» Ha mindenkor arra fogunk igyekezni, hogy az Ő akaratát cselekedjük, akkor a mi életünk sokkal értékesebb fog lenni. Mi húst és egyéb eledeleket eszünk azért, hogy erősek legyünk.

Az Úr Jézus pedig azt mondja, hogy az Ő ereje abban van, hogy Atyjának akaratát cselekedje. Ez ki is elégítette Őt.

Emlékeztek, amikor a Getsemáné kertben volt, imádkozott, tusakodott, verejtékezett, mert az egész világnak bűne nehezedett Réá. S lássátok akkor is azt mondta: «Atyám, ne az Én akaratom legyen meg, hanem a Tied!» Segítsen az Úr, hogy mi is mindenkor ezt tegyük. Pál apostol azt cselekedte.

Igaz ugyan, hogy mielőtt megismerte volna Isten akaratát, üldözte, kergette az Úr Jézus követőit. De amikor találkozott a damaskusi úton a Megváltóval, akkor minden igyekezetével azon volt, hogy Ő is az Atya akaratát cselekedje. S egész életében cselekedte is azt. Olyan sokat szenvedett, aminőt csak kevesen szenvednek e világon. Ő hitteljes volt mindvégig. Oroszországban testvéreinket az Evangéliumért bebörtönözik, száműzik. Sokat szenvednek. Közülök sok ezren vannak Szibériában csak azért, mert az Isten akaratát cselekszik. Mert hirdették az Evangéliumot. Ők szenvednek az Úr Jézusért. Ők tudják, ismerik és cselekszik az Istennek akaratát.

Az Úr Jézus azt parancsolja: «Hirdessétek az Evangéliumot mindenkor!»

A mai Oroszországban Krisztus tanítványai közül sokan, igen sokan a börtönben vannak. Ezek oda is magukkal viszik az Evangéliumot, Persze a szívükben. És csodálatos, sok lélek ott a börtönben is meg lesz mentve.

Ti talán azt kérdeznétek tőlem, honnan tudom ezt? Egy testvér, aki kiszabadult onnét, beszélt el. Ők a nagy szenvedések között is cselekszik Istennek akaratát. Adja az Úr, hogy mi is megértsük ezeket. Sokszor kérdezzük azt: «Uram, miért állasz távol tőlem?» Azért, mert nem az Ő akaratát cselekedjük, hanem a magunkét. Lássátok mit mond az Úr: «Én nem vagyok egyedül, mert mindenkor az Én Atyám akaratát cselekszem.»

Ezért lettünk mi is keresztyének. A világ nem tudja ezt az akaratot, de mi tudjuk. Ezért mondjuk: «Isten veled világ!» Mi az Ő akaratát akarjuk cselekedni. A világ pedig a sátán akaratát teljesíti. Az Úr Jézus akaratát cselekedni nehezebb.

Kedveseim! Járjunk a Lélek szerint. Engedjük az Úr által vezetett magunkat. Nagy szükségünk van Isten Lelkére, hogy vezessen bennünket és alakítsa életünket. Nagy különbség van ezek között, akik csak meg vannak mentve és azok között, akik meg vannak áldva Szent Lélekkel. Mert ezek többet lehetnek és mind jobban-jobban tudják cselekedni az Úr akaratát. Törekedjünk ezt cselekedni, hogy életünk mindinkább áldássá lehessen másokra. Ha így teszünk, sok lélek fog jönni az

Istenhez 'Ha a világ nem látja rajtunk Istennek akaratát, akkor elrontottuk az egész ügyet. Igyekezzünk arra, hogy a mi életünk prédikálja azt, hogy mi az Úr Jézuséi vagyunk. Ha mi így fogunk tenni, akkor az emberek hinni fognak Benné. Ez a legfőbb, hogy Isten népe keresztyéni életet éljen. Az Úr segítsen meglátni ezt és segítsen valóban az Ő akaratát cselekedni. Adja meg nekünk is azt az erőt, amely az Úr Jézus Krisztusban volt.

Kedves Testvéreim! Szívemből kívánom, hogy az Úr áldjon meg titeket gazdagon a hitben, a szeretetben, a hűségben. Növekedjétek a kegyelemben, az igaz, «Hű Isten ismeretében, hogy mindenkor elmondhassátok:

«Legyen meg Uram a Te akaratod!»

Légy hálás

Lukács 8 rész 26—40-ig.

Kedves Gyülekezet! Szívemből örülök, hogy az Úr ismét közelek vezérelt. Köszöntést hoztam Békésről és a környéki gyülekezetekből. Üdvözlök mindennyájatokat a testvérek.

Kívánom, hogy a Szent Lélek szálljon reánk nagy erővel e mai napon, valamint a következőekben is, hogy egyik legyünk az örömben, a hálaadásban, a dicsőítésben.

Ajánlom, hogy a felvasott Szent Igék felett sokszor gondolkozzunk. Dicsőség Istennek, aki áldott szent Fiát elbocsátotta a mennyből, hogy olyan hatalmas dolgokat cselekedjen, mint aminőt ezen történetből is olvastunk!

Elképzelhetjük annak az ördögtől megszállt embernek az állapotát. A Szentírás elmondja, hogy milyen elhagyott életet élt. Az emberek félték tőle. Kiközösítették őt maguk közül. Ezt a drága Megváltó meggyógyította s az az ember hálából követni akarta az Úr Jézust. Azonban az Ődvözítő ezt mondotta neki: «Térj vissza házához és beszéld el, mily nagy dolgot tett veled az Isten!»

Kedves Testvéreim! Ismét hallottuk, hogy a drága Megváltó mit cselekedett. Tudjuk, hogy Ő ugyanazt teszi ma is. Avagy nem tapasztaltuk ezt önmagunkon is? Tudom, hogy sok bajtól, sok szertelen dolgokból szabadított meg egyesünket. Legyen dicsőség ezért Nekik! S mikor éreztük az Ő erejét, akkor valami csodálatos hála töltötte be lelkünket. Nekünk is azt mondotta, amit annak az embernek: «Térj vissza a te házához és beszéld el...»

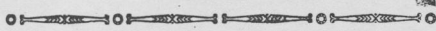
Testvéreim! Legyünk engedelmesek. Menjünk vissza házainkhoz és mondjuk el, mit cselekedett velünk az Isten. Mondjuk el, miként szabadított meg a bűnből, a posványból. Miként nvértük vissza régi Atyánk arculatát, hogyan nyertük el a Fiaságnak Lelkét. Talán hinni fognak az emberek.

Határozottan állítom, ha életünkkel fogjuk bizonyítani azt, amit velünk tett az Úr: az emberek hinni fognak.

Azért cselekedett irgalmasságot velünk az Úr, hogy mi az Ő kifogyhatatlan szeretetének, jóságának apostolai, hirdetői legyünk.

Kedves Lélek! Ha te szabad vagy, ki tette ezt veled? Ki más, mint a názareti Jézus Krisztus. Tehát meg kell fogadnod a Mester utasítását és menned kell bizonyosságot tenni. De vigyázz arra, hogy az életet bizonyítsa azt, amit a szád mond.

Az Úr Jézus Krisztus állja meg ezen erőlen szavakat és tegye gyümölcsözővé az emberi lelkek megmentésére és áldott Nevének dicsőségére. Ámen. *(Elhangzott a hispesti gyülekezésben aug. 18-án.)*

Milyen vagyok?

«Az Isten, Aki felövez engem erővel és tökéletessé teszi útamat.» Zsoltár 18, 33.

Mindenki kérdése: «Milyen vagyok?» Ezt tudni akarja a föld bűnös vándora, ez érdeklí a hit nemes vitézeit. Bár valamennyi helyeslőleg futja pályáját, mindannyi büszké: emeli babérjait, mégis fennakad a fenti kérdésem, mint a bajnok a váratlan gát előtt, vagy a vad paripa, amikor patakhoz ér s abban tulajdon alakját pillantja meg. Önmagukat ismereni, örök, szívetverdeső vád és csak hibáink elfeledése után vagyunk képesek határoólág fellépni. Elkövetett és felfedezett helytelenség után, csüggedten ismerünk egyénünk szegyenletes voltára, fájdalmasan fedezük fel magunkban a legcsekélyebb rosszat is. Testvérek, barátok, sőt szülők körében, nemkevésbé társaságban vagy a munkaviszony terén ez a legkényesebb kérdés, amellyel csak gyengéden, távolról szabad értekezni, mert a kérdés ugyanebben a formájában való boncolgatása, hogy: «Milyen vagyok?» — elhordozhatatlan.

A szerelmes, ha a másik «szerelmes» nem dicsérőleg válaszol a fenti kérdésre, már képtelen szeretni; a testvér, csak addig lesz testvér, a barátság sem tarthat tovább, míg egyik nem vét a nagy, összehozó, vagy szétbontó kérdés ellen. Ez az emberi önzés Everest-je, ahonnan «én»ünk közel, vagy messzelátózik, tetszése szerint.

Fenti kérdésünkre magasztosan válaszolni emberi szempontból élet és örök, isteni megvilágításban: romlás és halál. Az emberek egymásnak hizelegnek; hazudoznak, a valót kerülve érintik egymást, — mert csak így hagyják magukat is érinteni —, leplezik a csupasz igazságot, szegyenlik a ridegül merev tényt; körülülteik tehát bőkvirágokkal és reménylevelekkel, keserűfűvekkel és édesgyökerekkel és így tállalják fel a valótlanlág tálcáin; de Isten másként válaszol.

Ha verőfényes napon, tiszta tükörbe tekintünk, megdöbbenőn mutatkozik meg arcunk minden hibája s ha nagyítóúvegen vizsgáljuk magunkat, egy szörnykép tűnik elénk, melyben nem kívánunk gyönyörködni. Ilyenek vagyunk mi isteni megvilágításban önmagunk előtt. Menny felé tekintve reánk hull a tökéletesség minden vadjja és mélyen lesújt

va nyögjük a tehetetlenség siri panaszait: «Ó, hát milyen is vagyok!»

Míg embereknél tudakozódsz, sok téves és zsák-uccába iránytanak. Pártolnak, ha inteni, vádolnak, mikor segíteni kellene. Bűnbánat-könyveid számukra eltékozolt létöröm, könnyelmű életet követendő példa. Eséseidből felkelve első kérdésedre, hogy: «Milyen vagyok?», így válaszolnak: «Jól van minden csak még mélyebbre kell menni az élet örömeibe, ott gyógyulsz meg, ki kell innod fenékgi a poharat!»

Orvosság ez, de annak adják be, akít nem életre, hanem halálra akarnak gyógyítani.

Az emberek célja: Vigadni a földön és kien-gesztelődhetetlen fájdalomak és könnyek között el-bűcsúzva megpihenni a sírban.

Istent-követők célja: Küzdeni örök igazságokért s azért, ha kell, meghalni a földön és a harc után örökké vigadni a mennyben.

Milyen vagyok?!

«Én»-em azt súgja, hogy szerencsétlen. Isten azt mondja: Bűnös, de megmenthető. Ís ez a kérdés elkísér minket sötét, vagy diadalmi pályánkon keresztül. Velünk kel, velünk nyugszik. A Golgothához vezető utunkon, amikor terhünk és szegyenünk a porba híz; a diadalmóroban, hol megtisztultan szemléljük a Királyt, mint a feltűnő Napot: Jeru-zsálem Felházában gyáyan, várakozásteljesen, künn a biznyságtéves terein, tüzes lárgo' oszlopai között. Harciének kemény dúrjaiban, a megalázatás fel-törő és lágyan elhaló intermezzóiban.

Milyen vagyok?

Egyszer irgalmatlanul vádoló, máskor szemte-lenül felciszerni akaró kérdés. Rajta nyargalva néha magunk alatt látjuk az egész világot, majd levegő után kapkodunk a bűn bűzös szorosaiban. Ki tudna ebben egy végső álláspontra helyezkedni? Mi-ként szögezhetnénk le magunknak életünk minőségét? Nem, ez nem a mi hatalmunkban van! Nézd a hattyút! Ragyogóan fehér és nincs magával meg-elegetve. Állandóan tiszta vízbe mossa magát, hogy bizonyos legyen tisztaságában. Ugyanígy kell lennie annak, akít a tárgyalt kérdés foglalkoztat. Nem va-gyunk magunknak megelegetve s így állandóan alkal-mazzuk magunkra: «Milyen vagyok?»

De utunk sötét helyeken vezet által. A bűn ki-sértő árnyai, a nyomor csontos karjai ijesztőleg vesznek körül. Holnapunk problémája, a ma nyo-masztó gondja, letárgyalhatatlan téma hullámzó éle-tünkben. Utunk, melyen haladva örökbecsű vá-gyaktól lelkesítettünk, homályba vész; szárnyaink, melyek a harmadik égi emeltek, csapzottan verik a kietlen országot porát; szívünk, melyben le nem tűnő görögütések pattogtak, hol szökő vágyak, ég-betörő imák születtek meg, csendes és kihalt, mint a széttört Jeruzsálem, mint a csatatér, mikor már mindenkit eltemettek...

Milyen vagyok?

Előttem a cél: Drágakövekkel kirakott város. Mögöttem a mult: Ezer zo'ogóságba fulló éjszaka. A vágyam hajt, de bűnöm s bajom visszatart! Oh hányszor indultam már el győző csapat élén, döb-pergetés között, vidám napsütésben! De mindannyi-

MISSZIO-HIREK

Misszió-munkás jelentése

szor önmagammal kerültem szembe, minden küzdelem egy-egy lecke volt, amelyben tehetetlenségemre ismertem rá, végtelen gyengeségem gerinctelen műoltára, hogy megtanuljam és örök igazságként le- szögezgem: *«Az Isten, aki felövez engem erővel és tökéletessé teszi útamat.»*

S már érzem is a gyógyító-Gondoskodás meleg kezeinek simogatását. Vigaszt, mely az örök Kőszik- lából fakad; Szeretetet, mellyel szemben elhalványul a déli nap. Magam csupa hiba vagyok, Ó merő tökéletesség. Az élet nagy kommentárjain át tökéle- tesé tei útamat! A roskadozó ván. 'o' t Erővel övezi fel, csodálatos, égi erővel! A tévelygő, Benne Ve- zetőre, az ügyefogyott Segítőre talál!

Milyen vagyok? Előttem vannak ismert gyen- geségeim. (Finoman, így nevezünk ezeket.) Szé- dülős fog el ezek láttán. Hogyan leszek tökéletes? Mikor öltözöm fel igazan az új-embert? A koponya hegyének Forrásában lelkelem megtisztul, a di- csőség hegyének pünkösdi örömpatakjából szívem naponta felülülést vesz. A parti levelek seibeikt hegesztik; sebeket, melyeket magunkon és egymá- son ettettünk. Égi szeretet harmata száll szíveinkbe. Zsoltárt éneklő sereg hívogatta int. Fülemlük biz- tatón Isten szeretetét zengik. Meleg fuvallatot hoz a déli szél, mely a lélek szerelmét ébresztgeti a Nagy iránt, Aki meghalt a mi tökéletességünkért. Igen Ő alkalmassá tesz engem útján haladni! Erő- vel övez fel, Lelkének csodálatos erejével, mitől hevítve új éneket zengek fáradtságos, de igaz ho- nomba vezető úton:

*Bár hűségem változatos,
Isten kegye csodálatos!
Nem taszít el, megerősít,
Örök kegyével felépít.*

ÉDES VAGY NÉKEM

*Mint aradat szállt le, sebes zúgó széllel,
Tüzes színpompában, égi fényességben;
Áttörve falakat, szívem kemény kérgét,
Elűzte lelkennek gonosz ellenségét.*

*Mint kitörő vulkán, melyen álvó földből,
Fölrázott, szunnyadót, álomból, veremből.
Rideg koporsóból jelszerkentél engem,
Most hátából viszem tőled nyert keresztet.*

*Mint megáradt patak medréből kikapitán,
Ugy ért a szent Erő, mit Jézustól kaptam;
Lemosta a szennyet, vitte messze tájra...
Csodás művet végzesz, Krisztus keresztjára!*

*Imám meghallgatta. Szellők szárnyán szállva
Jött a tusa közben, Legyen Neve áldva!
Oly dicső vagy nékem, drága hű Királyom!
Keresztednél lettem, örök boldogságom.*

*Jőjj hozzá beleges, jöjjetek bűnösök!
Nyomorgók, tékozlók. Isten kegye örök.
Bűnöd átka ha tép, békét talál leked:
Golgotha tövében rakd le minden terhed!*

(A.)

*«Kelj fel, világoskodjál, mert eljött világoságod és az Úr dicsősége rajtad feltámadt» —, mondja Istenünk Ésaiai által (r. 60, 1.) ahhoz a néphez, melyet csodák között mentet ki az egyiptomi rab- szolgaságából, a nyomor kemencéjéből. E nép dicső- séges megbiztatást nyert s minden nemzet fölé he- lyezettett. Jelek, csodák által igazolta Isten, hogy velük van és bár sokszor szomorították felséges or- cáját engedetlenségükkel, bálványozó természetük- kel s ezért megbüntette őket, de ha megalázkodtak, újból és számtalanszor megkegyelmezett nékik, mert népe által szándékozott a pogány népek előtt vilá- goskodni. *«Kelj fel, világoskodjál, mert, imé, szőlté- ség borítja a földet és éjszaka a népeket, de rajtad feltámadott az Úr és dicsősége rajtad megláttatik.»* Ó, bár megértené az Úr népe, hogy mi a kötelessé- ge, mire hivatott el ez utolsó időben! Most, amikor oly nagy «sötétség» van a földön! A bűn szörnű munkát végez: nyomor, erköletelenség, irigység, gyűlölet, modern bálványimádás, hit nélküli élet mindenütt. Népek milliói élnak anélkül, hogy be- folyásolná életüket a végső leszámolás: az utolsó ítélet gondolata. A kor szellemétől fúrva haladnak kárhazotak felé.*

Oh mily rettenetes állapot! Isten népe kelj fel, légy «világoság!» Ne nézd öbetet kezzelkel, mit mivel a gonoszság hatalma. Itt a kegyelem munká- jának időszaka: Isten e napokban ismét módfelett kinyilatkoztatta mentő szeretetét az emberiséggel, főként a Benne bizókkal szemben. Isten népe, te megváltott sereg, kelj fel még ma és légy világo- ságul e világ előtt! Munkálkodjunk fáradhatatlanul, trombitaként hangozzék szavunk, hallja meg minden nép, hogy van még kegyelem, nem záródott be a Bárka ajtaja! E célból futjuk mi is életünk pályá- ját és

Julius 12-én *Soltvadkerten* tettem bizonyoságot egy régen ismerős b. testvéremnek az Isten növe- kedő kegyelméről. 14-én a nevezett helyről többen átjöttek *Cebére*, ahol jól mulattunk az Úrban. Né- hány napi ottidőzés után, 17-én átmentem *Künszent- miklóásra*. 18-án *Budapesten*, 19-én *Kispesten*, 20-án *Pestszenterzsébeten* szolgáltam. 21-én *Óskün*, 23-án *Várpatotán*, 24-én *Bakonycseryén* pihentünk meg, illetve munkálkodtunk az Úrban. Utóbbi helyen — szülőfalumban — elidőztünk s csak aug. 2-án látog- gattunk át *Súr-ra*, majd 6-án *Cseténybe*, ahol reánk tekintett áldásával Jézusunk. Súrton Kovács testvér gyülekezeti vénségre felavattott, mely aktus áldá- sul szolgált. 10-én *Móriczhidára* érkezve nem kis örömére volt találkozásunk mindnyájunknak, mert éppen egy fontos pillanatban vezéreltettem oda. Di- csőség Istennek!

11-én *Bakonytamásra* mentem, majd 14-én *Fel- sőgallára*. 17-én *Kispestre* érve több napokon örven- detünk a vagy 60—70 helyről jelenlévő vidéki és külföldi atyafiakkal, mely alkalommal jelen és esz- köz lehettem több, mint felszár fehérruhás beme- rí-

tésénél. Mivel a szükség úgy kívánta, 26-án újból *Felsőgallára* indultam, ahol szemlélője voltam a büntől való megtisztulás drága jelenetének. 31-én *Ácson* tettem látogatást. Bibliáoránk volt. Itt Bors testvérrel találkoztam, együtt mentünk (kerékpáron vittem őt) *Kisbácsára*, egy új misszióállomásra. T. G. tv., aki egy éve jött meg Amerikából, kezdett itt munkálkodni s máris áldást küldött az Úr. Szép számban jöttek össze, többen könnyezve, szent vágyal hallgatták Isten igéjét. Szeptember 2-án *Ságon* tettünk látogatást Gulyás Sándor testvér családjánál. Ugyanezen estén már *Tápon* keresztül *Szentmihályson* misszióztunk. Közel százán jelentek meg komoly érdeklődést tanúsítva a szent Igével szemben.

7-én *Tápon* át Papp testvéréket látogattam meg. 8-án *Budapest*en, 9-én *Pilis*en Szücs József (ócsai) és Bánski Mária (pilis) tv.-ek menyegzőjén voltunk. Isten munkáját láttuk ez estén is, amikor vidám zene és énekhangok mellett, szólt a komoly felhívás a megtéréndőkhöz.

Néhány napig *Kispest*en és környékén munkálkodunk a szintén misszióuton levő kispesti és budapesti prédikátorokat helyettesítve.

17-én újból vidéken. *Rákoskeresztúron* és *Maglód*on tettünk látogatást, az utóbbi helyen csodás örömeiket nyerve az új testvérek és buzgó érdeklődők között. Legyen Istené a hála, hogy erőt adott világozkodni a sötétségben lévőknek. 1239 kmnyi utat tettünk meg a felsorolt helyekre kerékpáron utazva (leginkább feleséggel). Kik e sorokat olvassátok, imádkozzatok értünk, hogy adassék nekünk szó a további bizonyágtevésre, hogy még sok bűnös nyerhetne kegyelmet a menekedésre és a teljes világozság elnyerésére.

K. M. és neje evangyélisíták.

Jelentés.

A jeleket és csodákat, amelyeket cselekedtet velem a jelséges Isten, illendő dolognak tartom megjelenteni. (Dániel 3, 32. Mert nem tehetjük, hogy amiket láttunk és hallottunk, azokat ne szóljuk. (Ap. cs. 4, 20.)

Vajjon eltitkolhatnák azt, amit látunk, hallunk és érzünk? Nem—nem! Aldom az Urat az Ő jószágáért, amellyel volt hozzám, amikor még a bűnben éltem: felkarolt, megbocsátotta bűneim, ez is sok, de még többet is tett velem: az Ő szolgálatába állított. S ami a legdicsebb megengedte, hogy Nevéért szenvedhetek, háborúságot, megpróbáltatást és semminek állítást. Ez kitüntetés. Mikor tusakodtam az Urnak Szentlelkéért, hallottam az Ő szavát: «Ne félj, megmutatom, hogy mennyit kell neked szenvedni az Én nevéért.» Ezek a szavak beteljesedtek! Sokszor szerettem volna kivonni magam a szenvedések alól, de nem lehetett. Vajjon miért? Mert az Úr szabta reám ezt! Minél több a szenvedés, annál szebb a korona.

Erre ezt kiáltom: Uram segíts! Uram segíts! Ő megsegített, ez évben is, hogy tehettem azt, amire elhívtó. Január 1-től szeptember 20-ig 46 külön-

böző helyen hirdethettem Istennek igéjét. Isten-tiszteletet tartottam 234 alkalommal, 13 imaórát, 19 bibliáorát, volt olyan hely ahol ritkán volt az ige hirdetve, ott imáora helyett prédikálnak kellett, de azért az imádozásról sem feledkeztünk meg. Utam egyik gyülekezetből a másikhoz, gyalog, kocsin, vonaton és kerékpáron történt. A megtett út 5618 km. Ebből gyalog 525 km., kocsival 289, vonaton 1045, kerékpárral 3759. Megesett, hogy egy-egy 100 km-es kerékpárútnak felét gyalogosan tettük meg, szél, vagy sáros út miatt, de azt mivel úgy indultunk el, a kerékpáros úthoz számítottam. 26 fehérruhát is alámerítettem a hullámsírba s hogy hányan lettek megáldva, azt az Úr tudja jobban én pedig minden lélekért szívemből jövő hálaímaival áldozom az Urnak.

Bár sokszor fázósztó utazóan volt az esős időkben, de örömeim szolgálták a zoltárrónak szavai: «*Akik könnyhullatással vetnek, vigadozással aratnak majd.*» Mély örömök honoltak keblemen, mikor láttam, hogy jönnek a lelkek Jézushoz. Ez legnagyobb örömöm ezen a földön. Nagyon sok boldog órákat élveztünk Istenünk kegyelme által ez évben. Reágondolva a hatalmas Segítőre önkéntelenül kiáltom: «*Aldjad én lelke az Urat és el ne fejedkezzél semmi jótéteményéről!*» És örömmel írom egy tiszta papírlapra: «*Eben-Hádezer: Mindedig segítségül volt nekünk az Úr!*» Hallelujah, Amen!

Kik e sorok fölé hajoltok, imádkozzatok azokért a kedves lelkekért, akik előtt ez évben hirdettük Istennek igéjét, hogy az Úr áldja meg továbbra is azokat a szavakat és tegye gyümölcsözővé Lelke által az Ő nevének dicsőségére és érettségük kicsiny szolgáláért is, hogy alázatosan haladjunk az Őbbi útunkon.

S. Z. és neje Bedeg.

Mi újság Somogyban?

Mennyegző, misszió-napok, hitmélyítő istentiszteletek. Kellemes dolgok. Ezekben volt részünk szept. 8-tól 16-ig. Tamási, Kurd, Szakcs, Nosztánpusztá, Szőkepusztá, Inke. Ez volt az uránry, Utazási eszköz a kerékpár. Nem volt mindenütt mennyegző, csak Kurdon és Szakcs. A szakcsi Kovács József atyánk fia vette élete párját a kurdi Lócher Katalin testvérünket. Mindkét helyen tartottunk istentiszteletet, de Szakcson volt az igazi ünnepe, azonban mi mindenütt azt láttuk, hogy az égi Vőlegény jelen van, ami mennyegzői hangulatot teremtet.

7-ike utazással telt el 150—160 km-es kerékpáros út csomagokkal és párosan (egy kerékpáron) Kimerülve érkezünk Tamásiba, (Tolna m.) ahol másnap délelőtt (ünneppnap lévén) a 109 zoltár 28-31 versei alapján elméledtünk a tőkéletes útról. Ugyanez este már a 30 kmnyi Kurdon időtünk Becker tv-rrrel együtt a nemzeti gyülekezetben és Róm. 8, 31-39 alapján bizonyítottuk, hogy Isten gyermekeinek örök reménysége van. Másnap megérkezett a vőlegény kocsija és a polgári egybekelés után ismét az imaházba mentünk, ahová betódult

kivánciskodók előtt először B. tv. német nyelven, majd e sorok írója Jel. 19, 6-10 alapján hirdettük: «Van még hely a Bárány menyegzőjén!»

Kinos úton estefelé érkezünk Kurdról Szakcsra, a főlegény házához (e faluban az egyetlen hívő házhoz), ahol már várt reánk a környéki hívő sereg egy nagy ponyvasátor árnyékában. Hadiszállás volt ez, az eddig megtérni nem akaró falu, bűnösei ellenében. A csendes nyaratói estén felgyúltak a zsarátnokok, hogy a sötétség helyét isteni fény világítsa be. Megfeledkezve a derék fiatal párról mindannyian a hallgatókra vetették ki hálónkat, hangsúlyozva, hogy nem menyegzőzni (enni-inni) hanem érettük jöttünk, hogy számukra elhozzuk Jézust, a Megváltót.

Rögtönzött énekarunk menyegzői ihlettséggel köszöntötte az ifjú párt és áldotta a jó Istent. Szavakatok hangzottak el, majd B. A. tv. tolmács útján I. Péter 3, 1-10 alapján tanította az ifjú párt keresztényi kötelességére és buzdította a teljes szeretetre Isten és emberek iránt. Néhány ének után egy másik szolga tálat Zsoltár 33, 12-22 alapján, különös vágytól fűtve a még meg nem mentett sereg megmentése iránt, akiknek tábora sötédedt a nagy udvaron és uccán. Érezhető és látható volt Isten Lelkének munkája a jelenlévőkön.

S. Z. körzeti munkás Fil. 2, 10 alapján emelte magasra Krisztus lobogóját az új pár elé tárva a biztató igéket «Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.» A fiatal pár nevében köszönetet mondott a szülőknek, akik fáradságuk drága gyümölcseit láthatják gyermekeikben és házasságukban, melyet — mint az előzmények igazolják —, nem ember, hanem Isten szerkesztett meg. Sok könny hullott ki a jelenlévők szeméből, hálálva Isten jóságát. Néhány hozzájuk intézett kérdés után alulírott kért áldást az új házaspárra.

Miután ünnepélyünk a vasárnapi nyúlott, keveset pihenne, tovább folytattuk az ünnepélyt (jó alkalomnak találva e ritka esetet) a környéki testvérekkel együtt feledhetetlen Urvacsoóri alkalomban örökítettük meg utunk emlékeit. Előzőleg hitmélyítő előadásokat tartottak B., S. és S. Z. atyafiak, melyek buzdítólag hatottak a szép kis csoportra és áthatva néztünk a szabadulás nagy órája felé.

Délután a testvérek nagy része elszéledett. Kik falujába térve, de még mindig szép számmal voltunk együtt s ehhez csatlakozott a délutánra egybeseregülő érdeklődők csoportja, akik szívesen hallgatták a négy igehirdető ajkáról elhangzó beszédeket.

Szinte fájdalmas volt az elválás. Alig tudott szétszéledni az egybefort lelki hívő sereg. Megígértük, hogy imádkozunk a közös ébredésért, hiszen oly sokan emelték fel kezeiket, arranézve, hogy Jézust fogják követni! Imádkozunk az ifjú pár boldogságáért is!

Ugyanez estén már Nosztány-pusztán (Üjdombóvár közelében) zsófolásig megtelt lakásban tartunk vallást Jeremiás 51, 45. alapján: «Fuss ki Isten népe Babilonból!» Akik este érintve lettek és kezeiket nem merték felemelni, másnap reggel üzen-

ték, hogy imádkozunk érettük. Tegyük meg!

Hétfőn este rendkívüli fáradságos és bonyolalmas út után legalább 20-24 kmt gyalogolva is a 70 kmnyi úton érkezünk Szőkepusztára, ahol kezd este szép összejövetel volt. Innen kocsin és kerékpáron utaztunk Vése. majd Inke községbe, ahol még testvéreink nincsenek, csupán a vései és szőkepusztai testvérek által vannak látogatva, mint törekvők, de azért már vígan hangzott az ének, amikor a gyülekező házhoz érkezünk:

*Az Istennek nagy szerelme úgy megjogott,
Hogy szívemmel menekülni már nem hagyott.*

Hallelujah, akkor már nincs baj. Volt is sírás öröm ezen az estén, csak az út sorozatos fáradaimai akadályoztak abban bennünket, hogy tovább időzhettünk volna együtt, de jó bizalommal hagytuk ott őket, mert van, aki munkálkodjon közöttük. Imádkozunk sokat Sárkány Zoltán testvéérért, akiknek e nehéz, de termő munkaföld jutott osztályrészül. (S.)

Bemærítés Bakonytamásiban

Istentől gazdagon megáldott, szép napunk volt szept. 24.-én. Éreztük inkább meghallgatását, mert a nagy távolság dacára is, a környékben lakó testvéreink szép számmal látogattak el hozzánk, kerékpáron, vonaton és kocsin, hogy együtt magasztaljuk Jézus vércsés csodás erejét.

Vidáman, végigénekelve községünket, a hozzánk csatlakozott sereggel megérkezünk az egy órányira lévő Simon-tóhoz, hol T. G. kisbácsi testvér meghatóan szolt Máté 3, 1-10 alapján a példásan viselkedő közsönséghez, ismertetve a megtérés és bemærítés fontosságát. Majd röviden alulírott szolt a közsönséghez, a keresztész eredetéről, majd a keresztelendőket buzdította a Krisztus iránti hűségre. Közös ima után 3 lélek követte Jézust a hullámsírba, kik közül egy férfi Rédére, egy nő Mőriczidára és egy nő Bakonytamásra való.

Ezután még S. I. mőriczidai és H. I. rédei, testvérek hirdették az ígét és igazán szépen működött a kis cseténi énekar is.

Vendégeink egy része Mőriczidára, Kisbácsára, Tápra, Tápszentmiklóstra, Rédére és Cseténybe való. Környékünkben ez volt az első keresztelés. Imádkoztatok értünk, kedves testvéreink, hogy a jövőben még sok lelket Jézushoz vezethessünk.

B. L.

Szeptember 24-én «Biblianap»-unk volt. Nem tudjuk, hány gyülekezetben lett megtartva, de merjük vélni — miként ezt tapasztaltuk, — ahol megtartották áldást nyertek belőle. Lehetett érezni, hogy Isten áldást bocsát az Ő szent igéjére, hogy legyen kedves annak minden szava, azok előtt, akik hallgatják. Biblia nélkül szegények e napon ingyen Bibliákhoz jutottak, ami a legszebb ajándék mindenek előtt, és drága kincs azoknak, akik értékelik.

A befolyt adományokat a Brit és Külföldi Bibliatársulat címére: Budapest IV. Deák-tér 4. alá küldjük be.

«A bibliának hadd ragyogjon fénye!»

Ifjúságunk

A ifjú mint Jézus Krisztus hű követője

Senki a te ifjúságotat meg ne vesse; hanem légy példa a hívőknek a beszédben, a magaviseletben, a szeretetben, a léleekben, a hitben, a tisztaságban.» 1. Tim. 4, 12.

Manapság az ifjúságot csupán kicsapongó, ledér, gerinctelen tömegnek vélik és ismerik s nem ok nélkül, mert millióik állanak e megállapításban. Krisztus azonban szentségre és igazságra hívta el az ifjút is, hogy kegyelmének örököse és az igazságának teljes birtokosa lehessen. Miként előmozdítója, úgy akadályja is van minden jónak. A hívő ifjú, a legelső akadályt, mi őt a Krisztus hű követésében gátolja önmagában találja meg. Küzdelmeinek tere hátráltat, e jeje, erőnye, szívóssága gyakran mondja fel a szolgálatot a bűn és kísértések elleni harcban s gyakran valósággal Pál szavaival kiált fel: *Óh én nyomorú! ember, kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?!* Róma 7, 24. Kétségkívül a hívő ifjú az az egyéniség, akire a legnagyobb áldás szállt a megváltásban. A rópké életnek ez a parányi rövidsége, az ifjú időszak az, amikor a kebel jól táplált pázsitján ékes és illatos virágok nyílnak. A szív, az ész ekkor a legfogékonyabb mindenre. De a krisztusi az, ami szépit és a testi ami rútit és virágokat tép e drágalátos kertben. A bűnök ekkor hasonlóak a gyökereket rágó férgekhez, melyeknek ádáz nyomában elszáradnak a pompás szászorszépek, nár cizok, violák, rezedák, liliomok, nefelejcsék és még a reménység örökzöldjei is. Minél több lesz a féreg, annál megdöbbentőbb a kertben észlelhető hervadás. Az ifjú, aki nem szakított teljesen bűneivel, világi szokásaival, romlását előmozdítani segítő barátaival, még az erre ható környezettel is, végtelen mélység szélén tántorog s a lelki gyász örök sötétsége ereszkedik föléje.

Igy ne feledjük, hogy egyik felől szépség és illat, másik oldalról árny és veszedelem határolják az ifjú életét. Csak egy lépés és gondolat s már idegen területen jár, ahol csak gaz és kaka terem. Egyetlen meggondolatlan óra, vagy perc vesztét okozhatja a könnyelmű ifjúnak. Szinte megrettenítő a hívő ifjú küzdelmeibe beletekinteni! Gyilkos szörnyek torzfejei, polypkarok, ordító oroszlán lépnek fel bűnök csábító képében s csak a megéssé után lesz utálatosságuk nyilvánvaló s mily nehéz karma-

ikból megszabadulni!

A legnagyobb s mintegy ezerfejú óriáskigyóként megjelenő ellenség a hívő ifjúember életében, az ifjúság derengőjén már viadalra jelentkező testi indulatok, mely elleni küzdelmében sok seb éri a hívő ifjú lelkét, de ha nem küzd derekasan, a szörny halálát okozza. Az ellene való küzdelem pedig nehéz, sőt egyeseknél lehetetlennek tűnik fel. De vannak olyan ifjak is, akik hősiiesen küzdenek ellene. Igaz, hogy ezek is gyakran elfáradnak és csüggednek lesznek emiatt, de ha kitartanak, küzdelmüknek jutalmát látják.

Főként azok, akik már a testies életben részt vettek, tudják, hogy mily nagy lelki erőre van szükségök a tisztátalan élet elleni harcban. Úgy látszik, mintha ezeknek nehezebb is volna a hívő életben megállani. De a kísértésben egy ifjú sem marad hátrább, kivéve, akinek ebben különös kegyelem nyújtatott. Viszont elkerülni csak a halálón át lehet. Ezt pedig nincs jogában a hívőnek magának okozni. A másik útja a szembeszállás. Ez pedig egy szüntelen való harc: ha egy fejt el is távolítottad, ott van a másik. A nem hívő az megy vele, mint borjú a vágóhídra, de a hívő szembeszáll vele egészen a vérig. Az önfertőzés halálos uralmát ima és Isten Iránti szeretete által legyőzi s magát ettől a legmesszebbmenőleg tisztán tartja, tudatában annak, hogy ennek cselekvése Ura előtt utálatos és lelkének veszedelmét okozza. Az ifjú, ki ebben a bűnben él, nem élvezheti a Krisztus áldásait, nem szolgálhat Jézusnak a bűnösök mentésében, nem örvendezhetik a tisztaszívűekkel, akik meglátják az Istent. Ilyeneknek szól az apostol: «Nem tudjátok-e, hogy a ti testetek az élő Istennek temploma?». Ez az ifjú kísértőinek vezére: ha ezt legyőzte benne az isteni kegyelem s vágyik egyéb hibáiból is megszabadulni, élete hamarosan napfényben úszik és a boldogság illata áramlik feléje. Természetesen nem tételezve fel azt, hogy egy szentségre vágyó ifjúember istenkáromló, gógós, részeges, dohányzó és hazugságkedvelő lehessen, mert ezek melegágyai a fentebb említett futógökerű kórónak. Aki nem vágyik szentségre, az nem is nevezhető hívőnek. A könnyelműek is csatavesztők lesznek.

Minden ifjúság között legdrágább a pünkösdi ifjúság. Ezekért Krisztus legtöbbet tett, hogy őket minden bűneiktől megszabadítsa és életüket szentségre igazgassa. Egre vall a Szentlélek keresztsége is, melyet az ifjú a szentebb élet és a nagyobb odaadással végzett lelki-munkára mint segítőt kapott. Érezhettük, hogy Istennek bennünk munkálkodó szeretete intett és int mindenkor, hogy vi-

gyázzunk életünkre, mert csak azokat használhatja kezében az Úr, akik tisztaságban szolgálnak néki. Egyebek elbuknak, akár szolgálatra, akár csak tagságra hivatottnak vélik magukat lenni. Mert a szentül nem élő egyén, legyen az a gyülekezet bármelyik tagja, nem koronáztatik áldással és örökélettel, hanem ha bűneiből megtér és megtisztul.

Az olvasottak arra az óvársra szorítanak minden pünkösdi ifjat, hogy teljes igyekezetével törekedjen a kísértések feletti győzelemre, mert aki halogatja e kérdés megoldását, hasonlóan az égő házban alvó emberhez, vagy a mocsárban uszkáló hatyúhoz. Ha e tekintetben nem lesz győzedelmes az Isten Lelkét bíró ifjúság, akkor misszióknak előreláthatólag elvesztette jövőjének alapját és az ilyen ifjúság nem koronáztatik dicsőséggel.

Dávid titkos bűnei miatt sfr s megtudnánk e számlálni a mi ilyen okból fakadó könnyeinket? De ne vigyük tovább e terhet s mondjunk búcsút az emiatti keserveinknek. Hogyan?! Megszabadulhatok tőle — kérdezde —? Lehetséges nekem teljes tisztaságban szolgálni Uramat? Miért ne! Igenis, hogy lehetséges! sőt ezt kell elérned, mert különben veszve ügyed. Imáidban, gondolataidban, vágyaidban fel kell vened a harcot a testiesség ellen és bármily küzdelem árán megszerezni ezek ellen a teljes diadalmat, természetesen Jézus Krisztus segítségével és kegyelmének bennünk való ténykedése által.

Az ifjú élet szépségét csak megtisztultan élvezhetjük. Ha e drága kort a bűn élvezeteinek s nem a szentség érzelmeinek ajánljuk s adjuk, ha érzelmünk világa nem helyezkedik teljesen a krisztusi színvonalra, ha a régi étlettel nem szakítunk egészen, úgy benne lévén nem tudjuk a fiatal élet gyönyörűségét, mely nem az alacsony testiességben, de sokkal inkább a szárnyaló, lüktető lelkiességben az igaz és való.

Erről való értekezésünk szolgáljon okul és alkalomul arra, hogy mindannyian megvessük a nevezett bűnököt és ha netán eddig benne éltünk volna, szakítsunk — lelkünk örökélete érdekében és boldogulásunk elnyeréséért — vele. Ha megtesszük, javunk, ha halogatjuk, kárunk, ha benne maradunk veszedelmünk származik belőle. Minde a ifjúnak saját érdeke e kérdéssel tisztában lenni.

Fenti bibliai igénk csendesen hangzó, de mély igazságot rejtő és hatalmas különbségeket sejtető szavai mellett időzve megállapíthatjuk, hogy bár nem megvetni való az ifjúsági időszak, de vannak benne sok megvetésre szolgáló okok és cselekedetek, melyektől még Timótheus is óvatik, vagyis: alig kerülül el a bűnök ellen való harcot egy ifjú is. Csak

hogy az ifjútól több is kívántatik, mert élete legalkalmasabb az isteni erők és hatalmak befogadására. Elméje a legüdebb a jó megértésére, szíve a szeretet magasztos megfogalmazására. Ugyanannyira, hogy Pál joggal követeli Ifjútól, hogy legyen példa mindenkiben a hívők előtt: A magaviseletben, a szeretetben, a hitben, a léleekben, a beszédben, a tisztaságban. Az első lehet alaki, a második tettetett, a harmadik vélt, a negyedik idegen, az ötödik alkalmazkodó, de a tisztaság mindennek a fokmérője.

Ha ily nagy feladat jut s szinte elsősor kínálkozik a gyülekezetben az ifjúnak, hogy mintegy hatalmas tényező képviselje a jövő gyülekezetét, akkor ne csodálkozzunk azon, hogy ugyszólván legszükségesebbnek találtuk ezen tanítást első helyre tenni, hogy egyben az ifjaink jövőjének kilátásait is első helyre helyezhetnénk, mert vágyunk az, hogy jó alapja legyen gyülekezetünk jövőjének Isten színe előtt s valósággal vádként nehezedne lelkünkre ha meg nem mondanánk nyíltan minden gyülekezeti tagnak azt a legszükségesebb intelmet, melynek hiánva őket lelkileg veszélybe sodorná. Szükséges az is, hogy mint meg van írva egymásért sokat imádkozunk. Akinek sok és nagy kísértései vannak, szóljon a gyülekezet vezetőjének, vagy egy hű és szeretni tudó barátjának, akivel együtt vihetnék e súlyos terhet Isten orcája elé, hogy Jézus érdeme által kegyelmet nyernének abból megszabadulni, ami halálára lehet az ifjú lelkének. És hű az Úr, hogy ha mi tiszta szívvel jelentkezzünk Nála szabadulásért, minden alkalommal segít ezt levenni. Ha kevésnek mutatkozik az ilyen könyörgés, úgy szükséges még sokat böjtölni is, a testet ezáltal megfeszítvén, hogy az indulatok ne győzedelmeskedjenek rajtunk. Lehetne e tekintetben sok példát felhozni, akik ilyen helyzetben voltak és miként menekedtek meg, vagy miként estek sok átkos helyzetbe s végül a pokoli kínök irtózatába márt itt e földön. Ha valakinek, úgy az ifjúnak szól ez az intelem: *«Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne esetek, mert jól lehet a lélek kész, de a test erőtelen! Márk 14, 38.* Szükséges, hogy egyfelől a kárhózzattól való irtózat, de a jobboldalon az Isten iránt való nevedő szeretet oltalmazzanak minden ifjút a bűntől.

Nagy segítségünkre lehetnek a következők: Megjelenünk minden istentiszteleten és főként imaórában. 2. Nem olvasunk semmiféle világi regényt, melyben bűnre csigázó szellem uralkodik. 3. Sokat foglalkozunk Isten országának dicsőségével és az arról való bizonyosságtéveséssel. 4. Nem udvarolgatunk sem hívő, sem világi leányoknak s még komoly nő-

sülési szándékunk nincs, kerüljük őket s há az be-
következik sem teszünk úgy, mint a világban, ha-
nem vigyázva és a gyülekezet vezetőjén keresztül
intéztetjük el imádkozva és elsősorban Isten akara-
tát keresve, mely nem külsőségeken, hanem lélek-
ben és szeretetben mutatkozik ki. 5. Nem adunk
időt magunknak rossz gondolatokra. A villamoso-
kon, vonatban bizonyágtétellel, a szentírással fog-
lalkozva kötik le az időnket. 6. Igyekezünk mindig a
Lélek erejében lenni. 7. Hasznos dolgokkal foglal-
kozunk (8) ének, zene, szavalattanulás, betegek
látogatása, komoly hívőkkel való hasznos társalgás,
missziókirándulás. 9. Sokszor bőjtölünk imádkozás-
sal a test lerontására. Nem e dolgok, hanem Jézus
az, aki megmenthet, de ezek segítő eszközei a
diadalnak Jézus kezében.

(Felolvasás a kispesti gyülekezet ifjúemberei
gyűlésén 1933. június 27.-én.)

Bibliai kérdések

(Beküldötte Bors Lajos Bakonytamásiról)

1. A bibliában hol van szó a «filiszteusok ten-
geréről»?

2. Ki volt Edomnak első királva?

3. Hol olvassunk az első Saul királyról?

4. Hol van megírva?: «Élmelkedésre való dol-
gok.»

E kérdéseket az eredeti (régii) szövegű bibliá-
ban kell keresni és a pontos helyeket megjelölve be-
küldeni.

Az 55. lépésben között kérdések megjejtése:

- I. 1. Józsué 10, 21.
2. Sámuel I. 6. 9.
3. Józsué 11, 9.
II. 1. Jeremiás 32, 27.
2. Malakiás 2, 7.
III. 1. János ev. 11, 5; 13, 21, 20; Márk 10. 21.
2. János ev. 19, 25.
3. Józsué 14, 10—11.
4. Csel. 12, 14.

Megjejtette: Bodcsi Imre, Kiskúnhalas.

«A béna is ép lesz»

Kedves Testvéreim! Örömet kívánom veletek
közölni, amit Jézus adott. Az orvosi tudomány 60
százalékos reumát állapított meg nálam, jobbkarom
teljesen béna volt és még fel sem tudtam emelni,
de Jézus megengedte látnom, hogy a benne hívők
imájára mit tud ma is cselekedni.

Megkértem a felsőgallai gyülekezetet, hogy
imádkozzanak értem, vagyis kezem gyógyulásáért,
ami azonnal meg is történt. Most felemelt kezeim-
mel dicsérem az én Uramat, Gyógyítóm.

Papp István Tát, széndépo.

Elveszve megtéretlenül

A napokban egy szomorú hír jutott hozzám.
Egy volt inas- és segédőtársam, kivel egy műhelyben
tanultunk, csónakázás közben a Dunába esett és halt
Nem éppen e gyászos történettel akarok foglal-
kozni, hanem inkább az ebben rejlő nagy tanulság-
gal és azzal, hogy Isten kegye milyen csodálatosan
nyilvánul meg kiválasztottaival szemben s milyen
az Ő üzenete azokhoz, akik szavának nem enged-
nek.

Ez az ifjú, ki élete virulásában volt, hallotta
Jézus üdvre hívó szavait, melynek elsőb kívánt is
engedelmeskedni, többször velünk együtt jött az
Isten-gyülekezetébe. Az ifjúság összejevetelein is
részt vett, majd imáinkat is kérte, hogy el tudja
hagyni az örömet romboló bünt, közöttük a dohány-
zást, stb. Mindezen igyekezetében imáinkkal segít-
ségére voltunk és némi változás látszott is. De mi
történt? Jöttek a «jó barátok», akikre hallgatva,
útja eltért a miénktől, gyülekezetbe való járasa
megszűnt, ehelyett kereste a testgyakorlók társasá-
gát, melyre azt mondja az apostol: «Nem sok haszna
van». Azokkal tartva, mint fentebb említettem csónak-
akázni ment, boros állapotban csónakba ült 4
társával a szesz mámorától ezt hangoztatva: «szép
temetésünk lesz», ami éppen ellenkezőleg történt.
Csupán egy gyakorlatlan koporsóban, szemfödél nél-
kül, hozzátartozóitól távol temették el, testrészeit
összeroncsolva szedték ki az iszapos hinár és káka
közül.

(Bár mi nem a testet helyezük előnybe, de
fontosnak tartottam megemlíteni, hogy az Isten
szavát megvetőnek még a testből való kimúlás is
a legtöbb esetben csúfos.

Az öt csónakázó közül, ő lelte gyászos halálát
a csónak felborulása következtében. A négy megme-
nekült haza érkezvén szüleinél és testvéreinel csupán
a megmaradt ruhadarokkal tudtak beszámolni
azoknak nagy szomorúságára.

Vissza emlékezem szavaira, mikor bizonyágain-
kat hallgatta. Bár még én is csak gyenge plán-
tácska voltam (ígaz, hogy most sem több) az mon-
ta «te prédikátor leszel» szavai beteljesedtek. Én
most a szoltárossal örömmel de volt barátom elve-
szett lelken szomorkodva mondhatom: «Nem halok
meg hanem élek és hirdetem az Urnak cselekedeteit»
Zs. 118; 17. És ő elveszve örökre! Isten kegyelmét
eltaszítva — ifjú életének napjaiból minden jó
nyom nélkül kimulva várja az ítéletet.

Okajunk ez ifjú gyászos esetén, hogy amikor
Jézus hív, hozzá menjünk. Mivel csak mai nap van
igérve számunkra. («Ma ha az Ő szavát halljátok
ne keményítették meg szíveteket!» Zsid. 4. 7.)

Sz. J.

IFJÚSÁGHOZ

*Ijúság, ijúság Jézus ijúsága,
Hallá, szól a Fővezér: Fel a szent munkára!
Nézd mily sok a munka szerte e világban
Mily sok lélek tesped a bűn mocsarában!
Ílják, kiket hívtam a mentő munkára
Elő bizonyossággal, a Vezér szavára.*

*Ijúság, ijúság Jézus ijúsága,
Alfj elő és ügyelj az Úr szent tanára!
Szeretet zászlóját fennen lobogtassad!
Mindenütt, hol jársz-kelsz: lássák Jézus vagy
Az Úrnak igéjét hirdesd szerte-szét
Lássák meg, hogy téged Szentlélek vezérel.*

*Ijúság, ijúság Jézus ijúsága!
Itt van az alkalom: Fel a bizonyosságra!
Mondd el mindenkin: mit tett Jézus veled
Miként váltotta és menté meg lelkedet!
S hogy mint hozott ki a bűn posványából
S mit nyertél az igaz, égi boldogságból.*

*Ijúság, ijúság Jézus ijúsága
Légy Hozzá hasonló minden te munkádba
Tőle kérj tanácsot minden dolgaidba
Úgy szorgaskodásod áldás kosszoruzza.
Figyelmezz mindenkor Lelke tanácsára
Úgy ijú életre nem tör a bű árja.*

*Ijúság, ijúság Világ ijúsága,
Nézd hová sodort minden a bűn szennyhulláma
Vizsgáld meg átadat s hogy lábad merre jár
Nézd, most még int feléd az égi jénységár!
Ma még lehet kiút a gyilkos jertőből
De — nem tudom — holnap nem lesz-e késő.*

*Ijúság, ijúság világ ijúsága,
Ne halaszd csatlakozz Jézus táborába!
Ő elfogad téged s bűnöd megbocsátja
Szentlelkével betölt s leszel menny polgára
Ő elvezet téged minden igazságra,
Az örök életre, örök boldogságra!...*

E. J. Pestszterzsébet.

Központi küldemények, Sebestyén István címére, Pestszterzsébet, Álmos-ucca 62. alá irányítandók.

Otthonunk részére szánt adományokat és Urvasorai gyűjtéseket, az Otthon gondnoka Varga József tv. címére Kíspeszt, Bocskai-u. 62. alá szíveskedjenek az adakozók küldeni. A jókedvű adakozót szereti az Isten!

Szövetségi és gyülekezeti ügyekben, minden levél, új szövetségi titkarunk, Tomi József testvér címére, Pestszentlőrinc, Rákóczi-út 14. alá küldendő.

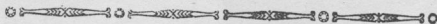
Reklamációk, ssegédszerkesztők címére, Kíspeszt, Bocskai-u. 62. alá küldendők. Mindezekre szeretettel hívjuk fel testvéreink b. figyelmét.

Otthonunk

Október 22.-én *«Menházi nap»*-unk lesz. Minden gyülekezetben gyűjtések és adományozások történnek az Otthon javára. Hálaünnep lesz ez, amikor Isten színe előtt bizonyoságot teszünk arról, hogy tudatában vagyunk Urunk adományozó jóságának és ez alkalommal adóznak szegényeivel szemben, mind abból amit mi a földiekben nyertünk. A szegények Gondozója, aki övét még sohasem hagyta el, ismeri szívünket, hogy mennyire megünnel el parancsának teljesítésében. Az elmúlt évben Isten csodálatos áldása mutatkozott ki úgy a pénz, mint terménybeli adakozásban, annyi liszt, bab jött össze, hogy egész évben elégséges volt. Most még nagyobb a reményünk erre nézve, mert gyülekezeteink száma megszorodott. A befolyt adományokat, postán, vagy vasuton a következő címre illetve címekre kell küldeni: Pénzbeli adományokat *Varga József tv.* az Otthon pénztárosa címére, *Kíspeszt, Bocskai-ucca 62.*; a természetbeli adományokat a Szeretotthon címére, *Zöldfai Antal tv.* néven *Kíspeszt, Brandiner Pál-ucca 3.* sz. alá szíveskedjenek az egyes testvérek vagy gyülekezetek irányítani.

Az Otthonba befolyt adományok f. év augusztus 23-tól szept. 23-ig a következők: Pénzbeli: 10.—, 2.80, 10.—, 27.40 (Amerikából) 24.90, 5.—, 5.—, 5.—. Természetben: 25 kg liszt, 10 kg burgonya, 5 kg bab, 20 kg körte, 3 kg marhahús, 0.50 kg dara, 2 kg bab, 1 kosár szilva, 10 kg szilva, 1 drb görög-dinnye, 1 drb hízlalt élőliba, 1 kg cukor, 1 kg foghagyma, 6 kg szilva, 2 drb mosószappan, 0.50 pot-káv.

Isten áldó keze legyen a szíves adakozókon és az Úr népén az egész világban.

Jézus enyém!

Amióta Jézus enyém,
Mindenütt csak örvendek én.
Ha bánat ér nem kesergek,
A Megváltómra tekintek.
Ó ad nekem étet s vigaszt,
Hogyha lelkem végig kitart,
Jézus enyém, én az Övé.

Öröm közt is Őt dicsérem,
Aki hitet adott nekem.
Hálát adni meg nem szűnök,
Amíg itt e földön küzdök.
Ő szenvedett értem sokat
Golgothai kereszt alatt, —
Jézus enyém, én az Övé.

Vágyom oda, ahol Ő van,
Hol az öröm mulhatalan.
Megígérte, ha hű leszek
Egykor nála jent lehetek.

„Nagyon”
S mindig veled örvendek én. —
Jézus enyém, én az Övé!

Figyelmeztetés!

Az utóbbi időben vannak megbízás nélküli „proféták”, akik Isten népét akarják félrevezetni. Itt nyilatkozunk arról, hogy mi nem azonosítjuk magunkat oly emberekkel, akik szombatot és egyéb ceremóniákat tanítanak. Még ha igazolványt tudnának is felmutatni sem hallgassunk rájuk, mert vannak olyanok közöttük, akik ezt nálunk megszerezték és fel akarják használni többek megtévesztésére. Különben közösségünk munkáit fényképes igazolvánnyal látjuk el és ezzel tartozik magát minden prédikátor igazolni. Különösen Pestkörnyékén működnek ezek a tévelygés szellemében zárandoklók, de mindenkit óva intünk tőlük.

Ezzal felhívjuk a körzeti munkások figyelmét, hogy a megbeszélés értelmében a legrövidebb időn belül küldjék be igazolvány fényképeiket, mert csak ez akadályozza a fényképes igazolványok szétküldését. Ára 1 Pengő. (Börkötés)

Előjáróság.

Előfizetések

szept. hóban:

Pestszentterzsbet: Biró Etel 2.50, Máhi Károlyné 5.— pengő. *Gerjen:* Taba I.-né 1.— P. Szőkepuszta: ifj. Mucsi Mihály 4.90, Soós Laos 5.—, Bebes I. 3.—, Tóth J. 3.— P. *Hejőcsaba:* Cseh I. 2.40 P. *Ács:* Horváth Gy. 4.— P. *Tamási:* Soós Lajos 5.—, Fleisch J. 5.— P. *Büssü:* Orbán J. 1.30 P. *Vése:* Kincses S. 2.70 P. *Fadd:* özv. Csekei K.-né 2.50 P. *Cegléd:* Klébert F.-né 2.50 P. *Békéscsaba:* Pribojszki U. 5.— P. *Okány:* Nagy L. 66.— P. Amerikából *Canada:* S. Bálint Str. 6.— P. *Canton Ohio:* J. Kulik 4.66 Pengő.

Felhívunk minden hívőt, hogy vegye komolyan szívére az üldözött gyülekezetek sorsát és csatlakozzék szabadságért és áldásért imádkozó seregünkhöz. Minden hó első péntekjén láncimában kérjük Istentől az áldást a magyarországi és az általános misszió munkára és nagyobb összefogó szabadságért esedezünk.

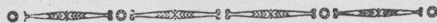
«**A keresztyén élet ABC-je**» igen hasznos könyv, mely sok bibliai tanításokat, főként keresztyén és gyülekezeti éle szabályokat tartalmaz. Ajánlhatjuk minden testvérünknek. Megrendelhető 30 fillérért Kmetty Ernőnél Budapest, VIII. Hunyadi-u. 32.

Tudósítás

Kurgyis János tv., a «Mennyei Hangok» című énekeskönyv kezelője tudatja a testvériséggel, hogy a fenti című énekkönyvek teljesen elfogytak.

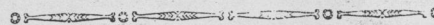
Az «Üdvözlőnk dicséretei» énekkönyvből meg van néhány száz darab és aki hamarosan rendel, még néhány hónapig hozzájuthat. Ára papírféddel 1 pengő, vászonfedéssel P. 1.40. Postaköltség külön felszámítatik. A «Késői eső» c. füzet 10 fillér. Mindez a szerk. címén kapható.

Vegetőségg.

Szerkesztő üzenetei

K. M. atyafinak: A tévedésre alig jöttünk volna rá. Köszönjük a figyelmeztetést. Az aug. 20-i kereszteltek száma tényleg 59. Udv. a testvéreket. **Gyülekezeti vezetőknek:** Kérjük a testvériséget felhívni, hogy biznyságtételeket küldjenek be a lap számára. Ezeket a vezetők egybegyűjteni és a szerk. címére beküldeni szíveskedjenek. **A Bibliai kérdések** megfajtozott nagyon megfogytak. Szeretnénk, ha nagyobb érdeklődés mutatkozna a Biblia kutatása iránt. **Új előfizetőket** gyűjteni ne fáradjunk meg a lapunk számára, hogy még sok új léleknek nyujtana vigaszt tanításaival. **Az elmaradt előfizetések** nagyon törpévé nyomorítják a jelenlegi nyugtázást is, ami azt jelenti, hogy nagy szükségünk lenne, — lapunk további fennmaradásához — az elmulasztott előfizetések azonnali beküldése. Hóni és amerikai testvéreinket kérjük, hogy legyenek előfizetéseikkel segítségül, nehogy lapunk előállításá megakadályoztasék.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK

a következők: Egyezült Államokba 1 dollár 25 cent, Kanadába 1 dollár 50 cent, Romániába 1E9 lei, Jugoszláviába 60 dinár, Csehországba 36 ck, Magyarországon 5 pengő.

Előfizetések, adományok az alábbi pontos címre küldendők: Varga József Kíspeszt, Bocskay-u. 62. sz.

A levélben küldött pénz leginkább elveszik, ennél fogva az előfizetéseket és minden pénzt szíveskedjenek a kedves előfizetők postautalványon küldeni.

Felelős szerkesztő és kiadó: *Siroki István*
Segédszerkesztő: *Varga József.*

Kiadja az Isten Gyülekezeti Szövetsége Magyarországon, Kíspeszt, Brandtner Pál-u. 3.

Nyomatott: Faragó Imre könyvnyomdájában, Kíspeszt, Üllői-út 85. szám alatt.